

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 35C/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316203087
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Dojčánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2316203087.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Dojčánovou, v právnej veci žalobcu: N. C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX X., zast.: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Jarmočná 2264/3, 927 01 Šaľa, proti žalovanej: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

Žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Štátu súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojím návrhom doručeným súdu 23.2.2016 domáhala, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody sumu 15.558,74 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 15.558,74 Eur od 10.2.2016 do zaplataenia a nahradiť trovy konania. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Banská Bystrica sp. zn. PPZ-4/HCP-0V/2005 zo dňa 24.1.2006 bolo vznesené obvinenie voči N. R. E., N.. XX.XX.XXXX, trvalé bytom W. X, X., manželovi žalobkyne, pre trestný čin podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a pokračujúci trestný čin podľa § 171a ods. 1, ods. 4 písm. b), ods. 5 Trestného zákona (oba trestné činy podľa zákona č. 140/1961 Zb.). Dňa 25.01.2006 bol sudcom pre prípravné konanie Špeciálneho súdu Pezinok vydaný príkaz na domovú prehliadku BB_ŠS-V-15-260/05-4Pšd-18-4Nttš-63 (ďalej len príkaz na domovú prehliadku), ktorá mala byť vykonaná v rodinnom dome č. XXX, Y. M., ktorý bol v bezpodielovom vlastníctve žalobkyne a jej manžela, toho času obvineného N. R. E.. Dňa 01.02.2006 o 06:30 hod. bolo prikročené k vykonaniu domovej prehliadky, pričom pri tejto domovej prehliadke bola okrem iného zaistená hotovosť vo výške 23 700 USD v stodolárových bankovkách. Dňa 25.09.2006 bola podaná žiadosť o vrátenie veci na Prezídium PZ, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti v Banskej Bystrici, prostredníctvom ktorej bolo požadované vrátenie pri domovej prehliadke zaistenej hotovosti vo výške 23 700 USD žalobcovi. Dňa 15.01.2015 bolo uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/45/2014, IČS: 3114010486 trestné konanie vedené voči manželovi žalobkyne N. R. E. zastavené, keďže podľa názoru súdu je nepochybné, že skutok nespáchal obžalovaný. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2015. Dňa 30.04.2015 Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 2T/45/2014, IČS: 3114010486 rozhodol o vrátení zaistenej veci, a to finančných prostriedkov v celkovej sume 23 700 USD žalobkyni, na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2015. Dňa 28.07.2015 bola na účet žalobkyne pripísaná suma 21 025,28 eur od Okresného súdu Trenčín s poznámkou: „2T 45/2014 VRÁTENIE FIN. PROSTRIEDKOV“.

2. Dňa 17.8.2015 podala žalobkyňa žiadosť o predbežné preskúmanie nároku na náhradu škody na Ministerstvo spravodlivosti SR v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Stanoviskom zo dňa 9.2.2016 Ministerstvo spravodlivosti SR oboznámilo žalobkyňu, že jej žiadosť bola predbežne prerokovaná a žiadosti nebolo vyhovené. Ministerstvo spravodlivosti SR to odôvodňuje tým, že v prípade žalobkyne nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody, medzi ktoré patrí preukázanie vydania nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a vzniknutou ujmom.

3. Žalobkyňa sa domáha náhrady škody vo forme ušlého zisku, spôsobeného nezákonným rozhodnutím, ktorým je príkaz na domovú prehliadku vydaný dňa 25.01.2006 v rámci vyšetrovania pod ČVS- PPZ-4/HCP-OV/2005. Na základe tohto rozhodnutia bola vykonaná dňa 01.02.2006 domová prehliadka v rodinnom dome č. XXX M. Y. M., pri ktorej bola okrem iného zaistená finančná hotovosť vo výške 23 700 USD, patriaca do výlučného vlastníctva žalobkyne, na čo boli orgány činné v trestnom konaní opakovane upozorňované. Trestné konanie bolo vedené voči manželovi žalobkyne a zaistením vecí v rámci domovej prehliadky nadobudla žalobkyňa v rámci tohto trestného konania postavenie zúčastnenej osoby podľa § 45 ods. 1 Trestného poriadku, čo ju oprávňuje na požadovanie náhrady škody podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

4. Za nezákonné rozhodnutie, ktorým došlo k spôsobeniu škody považuje žalobkyňa príkaz na vykonanie domovej prehliadky. Z hľadiska dôvodu nezákonnosti žalobkyňa poukázala na právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu SR z 18.8.2010, sp. zn. 4M Cdo 15/2009 a Náleze ÚS ČR zo 17.6.2008, sp. zn. II. ÚS 590/08, bod 35 a 36, z ktorých je zrejmé, že zastavenie trestného stíhania vedeného voči manželovi žalobkyne z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchal obžalovaný, má na uznesenie o vznesení obvinenia rovnaké dôsledky ako jeho zrušenie pre nezákonnosť. S nezákonnosťou uznesenia o vznesení obvinenia je následne spojená nezákonnosť a vadnosť všetkých úkonov ako aj rozhodnutí vykonaných voči manželovi žalobkyne, vrátane predmetného príkazu na vykonanie domovej prehliadky. Z toho vyplýva, že uznesenie OS Trenčín, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené voči manželovi žalobkyne, má za následok to, že na úkony a rozhodnutia, vykonané v prípravnom konaní sa prihlíada ako na úkony a rozhodnutia zrušené pre ich nezákonnosť, čím je naplnená jedna z podmienok pre uplatnenie náhrady škody. Ak sa teda na tieto úkony a rozhodnutia prihlíada ako na nezákonné, vyplýva z toho skutočnosť, že finančná hotovosť žalobkyne vo výške 23.700 USD, ktorá bola zaistená počas domovej prehliadky, bola zaistená protizákonne a tiež protizákonne zadržovaná v období od 1.2.2006 do 28.7.2015.

5. Z hľadiska využitia riadneho opravného prostriedku ako podmienky v § 6 ods. 2 zák. č. 513/2004 Z.z. žalobkyňa uviedla, že v prípade príkazu na vykonanie domovej prehliadky nie je podľa § 181 ods. 3 Trestného poriadku dostupný žiadny opravný prostriedok, preto sa jedná o prípad osobitného zreteľa a je teda naplnená aj táto podmienka pre uplatnenie si nároku na náhradu škody.

6. K samotnej škode žalobkyňa poukázala na to, že od 1.2.2006 do 26.11.2015 jej bola zaistená finančná hotovosť 23.700 USD, ktorá bola v jej výlučnom vlastníctve a nemala nič spoločné s trestným konaním vedeným voči manželovi žalobkyne, o čom žalobkyňa informovala orgány činné v trestnom konaní v žiadosti o vrátenie vecí z 25.9.2006. Žalobkyňa bol protizákonne obmedzený výkon vlastníckeho práva k jej finančnej hotovosti, čím jej bola spôsobená škoda vo forme ušlého zisku, ktorý by dosiahla v prípade možnosti neobmedzene vykonávať vlastnícke právo k predmetnej hotovosti. Žalobkyňa si uplatňuje ušlý zisk vo forme úrokov zo zaistenej sumy za predmetné obdobie, keďže jej nebolo umožnené zhodnocovať jej prostriedky uložením v banke a poberaním úrokov. Ide o úrok vypočítaný na základe § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to konkrétne:

4,50 % ročne zo sumy 23 700 USD od 01.02.2006 do 07.03.2006, teda 102,27 USD,
5 % ročne zo sumy 23 700 USD od 08.03.2006 do 14.06.2006, teda 321,41 USD,
5,50 % ročne zo sumy 23 700 USD od 15.06.2006 do 08.08.2006, teda 196,42 USD,
6 % ročne zo sumy 23 700 USD od 09.08.2006 do 10.10.2006, teda 245,44 USD,
6,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 11.10.2006 do 12.12.2006, teda 265,89 USD,
7 % ročne zo sumy 23 700 USD od 13.12.2006 do 13.03.2007, teda 413,61 USD,
7,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 14.03.2007 do 12.06.2007, teda 443,16 USD,

8 % ročne zo sumy 23 700 USD od 13.06.2007 do 08.07.2007, teda 135,06 USD
8,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 09.07.2007 do 14.10.2008, teda 2560,90 USD,
7,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 15.10.2008 do 11.11.2008, teda 136,36 USD,
6,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 12.11.2008 do 31.12.2008, teda 211,03 USD,
10,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 01.01.2009 do 20.01.2009, teda 136,36 USD,
10 % ročne zo sumy 23 700 USD od 21.01.2009 do 10.03.2009, teda 318,16 USD,
9,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 11.03.2009 do 07.04.2009, teda 172,72 USD.
9,25% ročne zo sumy 23 700 USD od 08.04.2009 do 12.05.2009, teda 210,22 USD,
9 % ročne zo sumy 23 700 USD od 13.05.2009 do 12.04.2011, teda 4090,68 USD,
9,25% ročne zo sumy 23 700 USD od 13.04.2011 do 12.07.2011. teda 546,56 USD,
9,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 13.07.2011 do 08.11.2011, teda 734,05 USD,
9,25% ročne zo sumy 23 700 USD od 09.11.2011 do 13.12.2011, teda 210,22 USD,
9 % ročne zo sumy 23 700 USD od 14.12.2011 do 10.07.2012, teda 1227,21 USD,
8,75% ročne zo sumy 23 700 USD od 11.07.2012 do 07.05.2013, teda 1710,13 USD,
5,50% ročne zo sumy 23 700 USD od 08.05.2013 do 12.11.2013, teda 674,96 USD,
5,25% ročne zo sumy 23 700 USD od 13.11.2013 do 10.06.2014, teda 715,87 USD
5,15% ročne zo sumy 23 700 USD od 11.06.2014 do 09.09.2014, teda 304,30 USD,
5,05% ročne zo sumy 23 700 USD od 10.09.2014 do 28.07.2015, teda 1070,52 USD.
Spolu táto čiastka predstavuje sumu 17 153,51 USD, v mene euro predstavuje sumu 15.558,74 eur
(prepočítané na základe kurzu Národnej banky Slovenska ku dňu zaplataenia 28.7.2015, 1 euro = 1,1025
amerického dolára).

7. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, žalobca uviedol, uznesenie o zastavení trestného stíhania z dôvodu nepochybности o nespáchaní trestného činu má pre rozhodnutia vydané v rámci prípravného konania rovnaké účinky ako ich zrušenie z dôvodu nezákonnosti. Ak by orgány činné v trestnom konaní konali v súlade s Trestným poriadkom, nevedli by trestné konanie voči manželovi žalobkyne, keďže aj samotný Okresný súd Trenčín v uznesení o zastavení trestného stíhania jednoznačne udáva, že "obžalovaný N. R. E. počas celého prípravného konania nie je usvedčovaný, či už priamym alebo nepriamym dôkazom, že by sa mal dopustiť trestného činu..." (Uznesenie Okresného súdu Trenčín o zastavení trestného stíhania ZO dňa 15.01.2015, str. I). Z toho vyplýva aj skutočnosť, že príkaz na domovú prehliadku vydaný sudcom pre prípravné konanie nemal byť vôbec vydaný, a teda nemali byť ani zaistené finančné prostriedky žalobkyne. Keďže ale orgány činné v trestnom konaní ale predovšetkým sudca pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku nekonal v súlade s Trestným poriadkom a vydal nezákonné rozhodnutie v podobe príkazu, priamo tým spôsobil žalobkyňu škodu, nakoľko reálne by mohla využiť predmetnú finančnú hotovosť na úročenie v peňažnom ústave, avšak obmedzením vlastníckeho práva k tejto hotovosti jej bola takáto možnosť znemožnená.

8. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu 18.8.2016 uviedla, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a žiadala návrh v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko žalobkyňa nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia v zmysle § 6 zák. č. 514/2003 z. z., ako ani vznik škody, ktorej náhrady sa domáha, a medzi žalobkyňou namietaným rozhodnutím a vznikom tvrdenej škody nie je daná ani priama a bezprostredná príčinná súvislosť. Pokiaľ ide o nezákonné rozhodnutie, žalobkyňa zaň označila príkaz sudcu pre prípravné konanie na domovú prehliadku v rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a jej manžela, v tom čase obvineného v predmetnom trestnom konaní, počas ktorej bola o. i. zaistená aj peňažná hotovosť patriaca žalobkyňi vo výške 23 700,-USD. Svoj nárok na odškodnenie žalobkyňa opiera o skutočnosť, že v neskoršom priebehu konania bolo trestné stíhanie manžela žalobkyne uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.01.2015, sp. zn. 2T 45/2014, právoplatne zastavené. S názorom žalobkyne, podľa ktorého zastavenie trestného stíhania jej manžela odôvodňuje nezákonnosť rozhodnutia o nariadení domovej prehliadky, sa žalovaná nestotožňuje, nakoľko žalobkyňou uvádzanú judikatúru, z ktorej tento názor odvodzuje, nie je možné aplikovať. Žalovanej je známa rozhodovacia prax súdov obdobná rozhodnutiu NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009, v zmysle ktorej zastavenie trestného stíhania zakladá právo na uplatnenie náhrady škody podľa ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z., nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia nadobúda rozhodnutím o zastavení trestného stíhania, prípadne o oslobodení spod obžaloby, atribúty nezákonného rozhodnutia podľa § 5 a nasl. zák. č. 514/2003 Z. z. Je však nevyhnutné v tejto súvislosti zároveň uviesť, že takýto výklad judikatúra uplatňuje len vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodnutiu (uznesenie o vznesení obvinenia) v tomto prípade

a len vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu - obvinenému v trestnom konaní. Právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia v trestnom konaní, ktoré skončilo oslobodením dotyčnej osoby spod obžaloby, zastavením trestného stíhania, prípadne postúpením veci na prejednanie inému orgánu, totiž nie je právom vyplývajúci priamo z ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. (resp. predtým zák. č. 58/1969 Zb.), nakoľko v uvedených prípadoch nedochádza formálne k zrušeniu právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia, a nie je tak splnená podmienka nezákonného rozhodnutia v zmysle § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. Až rozhodovacia prax súdov dospela k záveru, že v prípadoch, kedy dôjde k zastaveniu trestného stíhania/oslobodeniu spod obžaloby z dôvodu, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným (teda že sa skutok nestal, resp. že ho nespáchal obvinený), je na mieste považovať uznesenie o vznesení obvinenia na účely zák. č. 514/2003 Z. z. za nezákonné rozhodnutie, z ktorého je možné uplatniť si náhradu škody ním spôsobenej. Takto uplatňovaný súdny výklad o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia pre účely zák. č. 514/2003 Z. z. (a nároku nedôvodné obvinenej osoby na náhradu škody) je neprípustné rozširovať na všetky rozhodnutia vydané v priebehu trestného konania.

9. Na tom nič nemení ani nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. II. ÚS 590/08, na ktorý poukázal žalobca, a v zmysle ktorého pokiaľ sa v ktorejkoľvek fáze trestného konania preukáže, že pôvodné podozrenie orgánov činných v trestnom konaní o spáchaní trestného činu konkrétnou osobou bolo mylné, je potrebné za vadné a nedôvodné považovať všetky úkony a inštitúty, ktoré boli v trestnom konaní vykonané, resp. ktoré sa k trestnému stíhaniu viazali. Takýto názor je neakceptovateľný, a to s poukazom už na obsah samotného zák. č. 514/2003 Z. z. Ten napríklad pri úprave nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe v § 8 ods. 6 výslovne stanovuje okolnosti, za splnenia ktorých napriek tomu, že trestné stíhanie poškodeného bolo zastavené, resp. skončilo oslobodením spod obžaloby, právo na náhradu škody nevzniká. Ak by sa pri rozhodovaní súdov mal uplatňovať záver prezentovaný v žalobcom predložennom rozhodnutí ÚS ČR o nezákonnosti celého trestného stíhania a všetkých jeho úkonov a inštitútov už v dôsledku samotného zastavenia trestného stíhania/oslobodenia spod obžaloby, ustanovenie § 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z. (rovnako ako § 5 ods. 2, resp. § 6 ods. 3 predchádzajúceho zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom) by bolo v praxi nepoužiteľné, pričom o opaku, a posudzovaní nárokov na náhradu škody i vo svetle okolností vylučujúcich vznik nároku, svedčí i bohatá rozhodovacia činnosť súdov (príkladmo uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 444/2012-17, rozsudok KS TN č. k. 5C0 161/2013 61, rozsudok KS ZA č. k. 7C0 299/2014 - 172, rozsudok NS ČR sp. zn. 30 Cdo 827/2014, uznesenie NS ČR sp. zn. 25 Cdo 2113/2006 a iné). Z uvedeného je zrejmé, že takýto názor i e nesprávny, a v právnej praxi ojedinelý, nespôsobilý predstavovať vodítko pre ďalšie rozhodovanie v obdobných veciach.

10. Žalobkyňou namietaný príkaz na vykonanie domovej prehliadky nemožno stotožňovať so začatím trestného stíhania alebo vznesením obvinenia, a uznesenie o zastavení trestného stíhania preto nemožno označiť za rozhodnutie zrušujúce príkaz na nariadenie domovej prehliadky pre jeho nezákonnosť. V zmysle §100 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. trestný poriadok v znení neskorších predpisov môže byť príkaz na domovú prehliadku vydaný kedykoľvek v priebehu trestného stíhania (teda aj v štádiu trestného stíhania pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia voči konkrétnej osobe). Vylúčené nie je dokonca ani jeho nariadenie pred začatím samotného trestného stíhania. Zákonosť príkazu na nariadenie domovej prehliadky, a samotnej prehliadky ako takej, preto nie je možné vyvodzovať z výsledku trestného konania v ktorom bola prehliadka nariadená, v tom zmysle, že by skončenie trestného konania iným spôsobom ako vydaním právoplatného odsudzujúceho rozsudku, malo znamenať nezákonnosť rozhodnutia o jej nariadení. Uvedené podporuje i názor vyslovený Ústavným súdom SR v náleze sp. zn. III. ÚS 97/06 zo dňa 29.03.2006, v zmysle ktorého „opodstatnenosť nariadenia a vykonania domovej prehliadky patrí do právomoci všeobecného (trestného) súdu, pretože všeobecný súd skúma celý priebeh trestného konania a musí komplexne hodnotiť dôkazy v ňom vykonané, a to s ohľadom na ústavnosť zásahu do základných práv a slobôd ďalších osôb týmito dôkazmi dotknutých. Poškodená osoba je oprávnená žiadať, aby všeobecný súd aspoň v odôvodnení rozhodnutia v trestnej veci, v ktorej bola nariadená a vykonaná domová prehliadka, vyslovil, že jej nariadením a vykonaním boli porušené jeho základné práva a slobody.“

11. K otázke dôvodnosti začatia trestného stíhania manžela žalobkyne, a nariadenia samotnej domovej prehliadky, poukazuje žalovaná na obsah uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.1.2015, sp. zn. 2T 45/2014, ktorým bolo trestné stíhanie manžela žalobkyne zastavené. Z rozhodnutia o zastavení trestného stíhania vyplýva, že manžel žalobkyne čelil trestnému stíhaniu (a obžalobe) pre trestný čin

založenia a zosnovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a zák. č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a pre trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzacstva podľa § 171a ods. 1 písm. a) ods. 4 písm. b), ods. 5 Trestného zákona, ako spoluobvinený spolu s ďalšími siedmymi osobami, pričom päť z týchto osôb bolo v čase zastavenia trestného stíhania právoplatne odsúdených, a voči dvom sa viedlo konanie ako proti ušlým. Keďže jeho účastníctvo na páchaní trestnej činnosti malo spočívať v ubytovaní osôb s nelegálnym pobytom na území Slovenskej republiky v nehnuteľnosti, ktorej bol spolu so žalobkyňou spolumajiteľom, je zrejmé, že nariadenie domovej prehliadky odôvodnené podozrením, že v predmetnej nehnuteľnosti (dome) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu (§ 99 ods. 1 Trestného poriadku), bolo riadnym a zákonným postupom v zmysle Trestného poriadku. Žalovaná teda má za to, že vo veci nie je splnená prvá podmienka vzniku nároku na náhradu škody, a to existencia nezákonného rozhodnutia v zmysle §5 a nasl. zák. č. 514/2003 Z. z.

12. K podmienke vzniku škody žalovaná uviedla, že ani tá nie je daná. Podľa ustálenej judikatúry škodou sa chápe ujma, ktorá nastala alebo sa prejavuje v majetkovej sfére poškodeného a je možné ju objektívne vyjadriť v peniazoch (R 55/1971). Uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo - ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť na to, aby bol dosiahnutý majetkový stav existujúci pred vznikom škody. Ušlým ziskom sa rozumie ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že v dôsledku škodnej udalosti nedošlo k zväčšeniu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné, v prípade že by nedošlo ku škodnej udalosti, odôvodnene očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971). Žalovaná odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.4.2010, sp. zn. 4Cdo 319/2008 a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.10.2012, sp. zn. 5MCdo/1/2011, pričom žalobkyňou deklarovaná „strata na úrokoch“ zo zaistenej sumy podľa názoru žalovanej ani v najmenšom nespĺňa znaky ušlého zisku v zmysle vyššie uvedených názorov právnej doktríny a judikatúry najvyššieho súdu, teda očakávaného a reálne dosiahnuteľného príjmu, ku ktorému nedošlo výlučne z dôvodu žalobkyňou namietaného konania - zaistenia peňažných prostriedkov. Uloženie predmetnej sumy v banke je len jednou z možností ako mohla žalobkyňa s predmetnými voľne disponovateľnými finančnými prostriedkami naložiť. Tak ako ich mohla uložiť v banke za účelom poberania úžitku z nich v podobe úrokov, ich rovnako mohla aj spotrebovať (akýmkoľvek spôsobom), čo by jej žiadny dodatočný príjem z nich neprinieslo, prípadne ich mať uschované vo forme úspor, z čoho by však opäť nedosahovala žiadny výnos, resp. zisk. Žalovaná poukazuje v tejto súvislosti na skutočnosť zrejmu z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.04.2015, sp. zn. 2T 45/2014, ktorým bolo rozhodnuté o vrátení zaistených peňažných prostriedkov žalobkyňi, že predmetné peňažné prostriedky boli zaistené v hotovosti pri domovej prehliadke - žalobkyňa ich mala uschované vo válende v spálni rodinného domu. Ani v čase zaistenia ich teda žalobkyňa nemala uložené na bankovom účte, z ktorého by jej plynul úžitok v podobe úrokov. Za čiru špekuláciu preto Žalovaná považuje tvrdenie, že nebyť zaistenia týchto peňažných prostriedkov pri domovej prehliadke, by tieto priniesli žalovanej zisk - príjem v podobe úrokov. Žalovaná ďalej rozporuje spôsob výpočtu výšky spôsobenej škody a uplatnenej náhrady. Žalobkyňou zvolený spôsob je nesprávny, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona a nie je v súlade s interpretáciou pojmu ušlý zisk, preto ním nie je možné stanoviť výšku ušlého zisku v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 a 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, a stanovuje výšku úrokov z omeškania pri omeškani dlžníka s plnením peňažného dlhu. Je však všeobecne známou skutočnosťou, že výška úrokov z vkladov v komerčných bankách, ktoré by žalobkyňa bola bývala poberala ak by zaistené peňažné prostriedky uložila v niektorej z bánk alebo inom peňažnom ústave, je rádovo o niekoľko percentuálnych bodov nižšia ako výška úrokov z omeškania stanovená podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Ak by teda žalobkyňa zaistené finančné prostriedky skutočne v období od 01.02.2006 do 28.07.2015 vložila na účet v banke, a z tohto vkladu by jej plynuli výnosy v podobe úrokov, výška týchto výnosov by v žiadnom prípade nezodpovedala výške žalobkyňou požadovanej náhrady škody v sume 15.558,74 EUR. Žalobkyňa teda nielenže nepreukázala vznik v žalobe tvrdenej škody - ušlého zisku, ktorej náhrady sa domáha, ale žiadnym spôsobom nezodpovedala a nepreukázala ani rozsah deklarovanej škody a tomu zodpovedajúcu výšku požadovanej náhrady.

13. Medzi žalobkyňou namietaným rozhodnutím - príkazom na vykonanie domovej prehliadky a vznikom tvrdenej škody nie je daná ani priama bezprostredná príčinná súvislosť. Predpokladom priznania náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, že spôsobená ujma je zapríčinená vydaním tohto rozhodnutia, a bez tejto skutočnosti by k jej vzniku nedošlo. Podľa názoru žalovanej príkaz

na vykonanie domovej prehliadky nie je tou skutočnosťou, v dôsledku ktorej mohlo dôjsť k vzniku žalobkyňou tvrdenej škody. Samotné nariadenie domovej prehliadky neznamena obmedzenie výkonu vlastníckeho práva k veci. K tomu môže dôjsť až dobrovoľným vydaním (§89 Trestného poriadku), odňatím (§91 Trestného poriadku), alebo zaistením (§21 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v spojení s § 92 Trestného poriadku) veci, ktorú orgány činné v trestnom konaní pri výkone domovej prehliadky nájdu, a ktorá je vecou dôležitou pre trestné konanie v zmysle Trestného poriadku. Odňatie alebo zaistenie veci však nie je vykonávané príkazom na domovú prehliadku, preto tento príkaz nemôže byť ani dôvodom - príčinou obmedzenia vlastníckeho práva ku konkrétnej veci. Vydaním príkazu na vykonanie domovej prehliadky súd nerozhodoval o odňatí alebo zaistení veci, teda o obmedzení výkonu vlastníckych práv žalobkyne, ani k finančným prostriedkom vo výške 23.700,- USD, ako ani k iným veciam, právam alebo majetkovým hodnotám vo vlastníctve žalobkyne, a preto tento príkaz nemôže byť príčinou vzniku škody, ktorá má spočívať v ušlom zisku zapríčinenom obmedzením výkonu vlastníckych práv - nemožnosťou nakladať so zaistenými finančnými prostriedkami.

14. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej doručenom súdu 16.9.2016 poukázala opätovne na uznesenie NS SR 4M Cdo 15/2009, ale aj nález ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 590/08, rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/53/93, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 1Cz/6/90 a doplnila, že na základe tejto judikatúry možno uviesť, že oslobodzujúci rozsudok, príp. zastavenie trestného stíhania má rovnaké účinky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre jeho nezákonnosť, a spôsobuje tiež nezákonnosť všetkých úkonov a rozhodnutí vykonaných v rámci tohto trestného stíhania, nakoľko už jeho samotné začatie je potrebné považovať za nezákonné, a teda všetky ďalšie zásahy do práv vykonané v rámci konania treba považovať za vychádzajúce z nezákonného rozhodnutia a teda za nezákonné. Z tohto dôvodu možno považovať príkaz na vykonanie domovej prehliadky za nezákonný. Ust. § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. vyžaduje, aby bolo rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda zmenená alebo zrušená pre nezákonnosť príslušným orgánom. Práve oslobodzujúci rozsudok alebo uznesenie o zastavení trestného konania možno považovať za rozhodnutia, ktorými boli zrušené všetky rozhodnutia, vydané v rámci trestného konania pre ich nezákonnosť, keďže oslobodzujúcim rozsudkom alebo uznesením o zastavení trestného konania príslušný orgán dáva na vedomie, že sa obvinený nedopustil trestnej činnosti za ktorú bolo voči nemu vedené trestné konanie a to s účinkami od počiatku trestného konania. Nakoľko sa teda nedopustil trestnej činnosti, všetky zásahy do jeho práv, ako aj do práv iných osôb, do ktorých sa zasiahlo v súvislosti s vedením trestného konania voči tomuto obvinenému treba považovať od počiatku za nezákonné, keďže od počiatku nemali zákonný podklad. Mám teda za to, že oslobodzujúci rozsudok alebo uznesenie o zastavení trestného stíhania možno považovať za rozhodnutia ktorými boli zrušené alebo zmenené nezákonné rozhodnutia z trestného konania, ako to vyžaduje § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Argument žalovanej, že nedošlo k formálnemu zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia považujem za nedôvodný. Ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nevyžaduje vydanie samostatného rozhodnutia, ktorým bude zrušené alebo zmenené nezákonné rozhodnutie, pričom vyžadovanie samostatného rozhodnutia len s týmto obsahom by predstavovalo príliš formalistický výklad tohto ustanovenia, ktorý by odporoval ústavnokonformnému výkladu tohto ustanovenia, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v rámci uznesenia sp. zn. 4 M Cdo 15/2009. K argumentácii žalovanej, že výklad o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia nemožno rozširovať na všetky rozhodnutia vydané v priebehu trestného konania, žalobkyňa uviedla, že § 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z.z. Upravuje špecifické výnimky, kedy nedôjde k vzniku nároku na náhradu škody. Z obsahu týchto výnimiek vyplýva, že ide o také špecifické situácie, keď príslušný orgán nedospeje k záveru, že obvinený nespáchal trestný čin, nestal sa trestný čin alebo skutok nie je trestným činom, teda nie je evidentné, že obvinený bol preukázateľne stíhaný nezákonne. Tieto výnimky však žiadnym spôsobom nebránia uplatneniu právneho názoru Ústavného súdu CR, nakoľko právny názor ÚS ČR sa týka nezákonnosti jednotlivých úkonov v trestnom konaní z dôvodu nezákonnosti vedenia trestného stíhania, pričom § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. sa týka obmedzenia vzniku nároku na náhradu škody. K tejto problematike sa vyjadroval aj Najvyšší súd SR, ktorý uviedol, že ustanovenia § 5 ods. 2 a § 6 ods. 3 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktoré boli nahradené ustanovením § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. „jednoznačne vymedzujú prípady, kedy poškodený nemá právo na náhradu škody, spôsobenej rozhodnutím o väzbe a o treste (ide o negatívne vymedzenie)“ (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93, č. judikátu 70/1994).

15. Je pravdou, že Trestný poriadok umožňuje vydať príkaz na domovú prehliadku pred začatím trestného stíhania, avšak ide o úkon v trestnom konaní, na ktorý sa vzťahuje vyššie uvedená judikatúra. Príkaz bol vydaný až po vznesení obvinenia manželovi Žalobkyne, teda v štádiu vedenia

trestného stíhania proti manželovi žalobkyne a zasiahlo sa tým do práv žalobkyne a jej manžela na základe vzneseného obvinenia manželovi žalobkyne. Podľa názoru NS SR „rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania (uznesenie NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009). Z tohto hľadiska teda vyplýva, že zákonnosť vykonania úkonov v rámci trestného konania jednoznačne závisí od jeho neskoršieho výsledku, a teda zastavenie trestného stíhania voči manželovi žalobkyne jednoznačne potvrdilo nezákonnosť vykonania domovej prehliadky ako aj vydania Príkazu. Trestné konanie voči manželovi žalobkyne, v rámci ktorého bol po vznesení obvinenia vydaný Príkaz, bolo voči manželovi žalobkyne právoplatne zastavené, čo spôsobuje nezákonnosť všetkých rozhodnutí, úkonov a iných zásahov do práv manžela žalobkyne a práv iných osôb týmito rozhodnutiami, úkonmi a inými zásahmi dotknutých, teda aj nezákonnosť Príkazu.

16. K tvrdeniam ohľadom nenaplnenia podmienky preukázania škody v dôsledku nezákonného rozhodnutia žalobkyňa poukázala na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Trenčín z 15.1.2016 sp. zn. 2T/45/2014. Z neho podľa žalobkyne vyplýva, že vôbec žiadna skutočnosť v rámci trestného konania nesvedčila o akejkoľvek zaangažovanosti manžela žalobkyne v trestnej činnosti, čo svedčí o svojvôli zástupcov štátneho aparátu pri začatí a vedení tohto trestného stíhania, teda aj pri úkonoch trestného konania vedených voči manželovi žalobkyne. napriek vyššie uvedeným skutočnostiam sudca pre prípravné konanie vydal nezákonné rozhodnutie v podobe Príkazu, čím rovnako svojvoľne zasiahol do práv žalobkyne a jej manžela, pričom následne žalobkyňa opakovane namietala, že zaistené peňažné prostriedky boli v jej výlučnom vlastníctve, ocom svedčia aj listiny založené do spisu Špecializovaného trestného súdu. Zo strany štátneho aparátu teda došlo k evidentnej svojvôli vo vzťahu k vedeniu trestného stíhania ako aj vo vzťahu k zadržiavaniu peňažných prostriedkov žalobkyne, čo nemožno ponechať bez náležitého sankcionovania štátneho aparátu ako aj odškodnenia zasiahnutých osôb. Štát a orgány, prostredníctvom ktorých koná, nemôžu zasahovať do práv osôb zdanlivo zákonným spôsobom, ktorý sa v konečnom dôsledku ukáže ako absolútne svojvoľný, nakoľko tým porušujú základné zásady a piliere demokratického a právneho štátu ako aj samotný článok 2 ods. 2 Ústavy SR. Z tohto dôvodu je na mieste hovoriť aj o sankčnom pôsobení náhrady škody voči štátu, ktorý predstavuje spravodlivý dopad na konanie jeho orgánov, ktoré svojvoľne zasiahli do práv jeho vlastných občanov. žalobkyňou uplatnenú škodu je preto potrebné vnímať na jednej strane ako ušlý zisk za nemožnosť zhodnocovania peňažných prostriedkov v jej osobnom vlastníctve prostredníctvom poberania úrokov, ale treba ju vnímať aj ako určitý sankčný úrok voči štátu, ktorý svojvoľne a nezákonne zasiahol do jej vlastníctva.

17. S tvrdením žalovanej, že medzi príkazom a vzniknutou škodou neexistuje príčinná súvislosť žalobkyňa nesúhlasí. V zmysle ustálenej judikatúry je pre posúdenie existencie príčinnej súvislosti rozhodujúca vecná súvislosť príčiny a následku, pričom časová súvislosť napomáha pri posudzovaní vecnej príslušnosti. V zmysle § 99 ods. 1 Trestného poriadku sa domová prehliadka nariaďuje za účelom zaistenia vecí dôležitých pre trestné konanie, zadržania osôb podozrivých zo spáchania trestného činu alebo zaistenia huteľných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody. Z tohto teda vyplýva, že zaistenie vecí v rámci domovej prehliadky je uskutočnené práve na základe príkazu na domovú prehliadku, nakoľko za týmto účelom je toto rozhodnutie vydané. Škoda, spôsobená žalobkyňou nemožnosťou disponovania s finančnými prostriedkami bola spôsobená Príkazom, nakoľko ním bola nariadená domová prehliadka za účelom zaistenia vecí dôležitých pre trestné konanie, vrátane finančných prostriedkov žalobkyne, teda je evidentne naplnená podmienka vecnej súvislosti medzi príčinou (vydanie Príkazu) a následkom (obmedzenie disponovania finančnými prostriedkami v dôsledku vydaného Príkazu). Túto preukázanú vecnú súvislosť dopĺňa aj časová súvislosť, nakoľko k vydaniu Príkazu došlo dňa 25.1.2006 pričom k jeho vykonaniu prostredníctvom domovej prehliadky došlo dňa 1.2.2006. Bez vydania príkazu by k vzniku škody na strane žalobkyne preukázateľne nedošlo.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesmi zástupcov strán sporu, výsluchom žalobkyne, listinnými dôkazmi - uznesenie OS Trenčín sp. zn. 2T/45/2014 z 15.1.2015, výpis z účtu, uznesenie OS Trenčín sp. zn. 2T/45/2014 z 30.4.2015, žiadosť poškodenej o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo 17.8.2015, stanovisko žalovanej k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 9.2.2016, denný kurzový lístok ECB, žiadosť o vrátenie vecí z 25.9.2006 s podacím lístkom, priemerné úrokové miery pri vkladoch prijatých v eurách od rezidentov eurozóny, podstatným obsahom spisov Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/45/2014, 2T/114/2010 a spis Špeciálneho súdu Pezinok BB-Bšv 5/2006, a zistil tento skutkový stav veci:

19. Uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Banská Bystrica sp. zn. PPZ-4/HCP-OV/2005 zo dňa 24.1.2006 bolo vznesené obvinenie voči deviatim osobám vrátane N. R. E., N.. XX.XX.XXXX, C. A. W. X, X., manželovi žalobkyne, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a pokračujúci trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstvo podľa § 171a ods. 1, ods. 4 písm. b), ods. 5 Trestného zákona (oba trestné činy podľa zákona č. 140/1961 Zb.).

20. Dňa 25.01.2006 bol sudcom pre prípravné konanie Špeciálneho súdu Pezinok vydaný príkaz na domovú prehliadku BB_ŠS-V-15-260/05-4Pšd-18-4Nttš-63 u obvineného E. N. R., v rodinnom dome, ktorý sa nachádza vo M. Č.. XXX, ktorého majiteľom sú manželia E. N. R. P. C. N. C.. Podľa odôvodnenia príkazu, vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Žiline, uznesením zo 16.6.2004, pod sp.zn. KRP-61/OVK-ZI-2004 začal trestné stíhanie pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a aj pre trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstvo podľa §171a ods. 1, 3 Trestného zákona. Od 1. apríla 2005 vo veci vedie trestné stíhanie Prezídium PZ, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Odbor vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti v Bratislave pod sp. zn. PPZ-4/HCP-OV-2005. Dňa 24.1.2006 bolo vyšetrovateľom Úradu hraničnej a cudzineckej polície, odborom vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti Banská Bystrica pod tou istou spisovou značkou začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie N. I. P. a spol. za pokračujúci trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 1, 4 písm. b), ods. 5 Trestného zákona a pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v prv citovanom uznesení. Prokurátor ÚŠP GP SR predložil dňa 24.1.2006 návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky vo vyššie uvedenom objekte, nakoľko z dôkazov zadokumentovaných vo vyšetrovacom spise vyplýva dôvodné podozrenie, že vo vyššie uvedenej nehnuteľnosti sa nachádzajú veci dôležité pre predmetné trestné konania; hlavne však rôzne písomnosti súvisiace s trestnou činnosťou obvinených (poznámky s telefónnymi kontaktmi, bankové doklady patriace migrantom, finančné hotovosti získané z trestnej činnosti, mobilné telefóny a telefónne SIM karty, ktoré obvinení používali pri páchaní trestnej činnosti, zbrane alebo iné veci dôležité pre trestné konanie). Rodinný dom, v ktorom sa vykoná domová prehliadka užíva obvinený a zároveň ho používa aj k občasnému ubytovávaniu nelegálnych migrantov. Sudkyňa návrhu prokurátora v plnom rozsahu vyhovelá, lebo z predložených návrhov ako aj spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho dospela k záveru, že v uvedenej nehnuteľnosti sa môžu nachádzať obvinení a veci dôležité pre trestné konanie v tejto trestnej veci.

21. Podľa zápisnice o vykonaní domovej prehliadky bolo dňa 1.2.2006 o 06:30 hod. prikrôčené k vykonaniu domovej prehliadky, pričom pri tejto domovej prehliadke bola okrem iného zaistená hotovosť vo výške 23 700 USD v stodolárových bankovkách.

22. Prokurátorka Úradu Špeciálnej prokuratúry podala dňa 17.3.2008 obžalobu na ôsmich obvinených, medzi ktorými bol ako obvinený 5. uvedený N. R. E., pričom podľa popisu jednotlivých skutkov skutok č. 5 spáchali obvinený tak, že obvinený 4., obvinený 5. (N. R. E.) a obvinený 8. spoločne s „ďalšou osobou“, dňa 3.5.2005 zorganizovali a zabezpečili prepravu 12 migrantom z úkrytov v T. a M. a to tak, že „ďalšia osoba“ nastúpila s ďalšími 4 občanmi Ázie na ul. W. Č.. XX M. V. T. a to s dvoma mužmi a dvoma ženami do vozidla Opel Vectra ako vodič ich previezol do obce R., kde sa stretol s obvineným 8., ktorý riadil osobné motorové vozidlo Š Fábria, zelenej farby, následne spoločne odišli smerom na A., kde na opustenom mieste v blízkosti diaľnice a obce A. sa stretli s doteraz nezistenými vodičmi vozidiel Škoda Favorit, červenej farby a Fiat Croma, bielej farby, do ktorých prestúpili nelegálni migranti a uvedené vozidlá odišli smerom na A.. „Ďalšia osoba“ po vzájomnej dohode s obvineným 8. odišli do obce M., Y. X., K. D. F. Č.. XXX, ktorý patrí obvinenému 5. (N. R. E.), spoločne s ním do dvoch vozidiel zobrali osem nelegálnych migrantov, ktorých opäť odviezli na opustené miesto v blízkosti diaľnice a obce A., kde migranti prestúpili do vozidiel Škoda Favorit, červenej farby a Mitsubishi Pajero a s týmito vozidlami boli odvezení na neznáme miesto smerom na A.. Obvinený 5. (N. R. E.) spoločne s „ďalšou osobou“ sa na vozidlách Opel Vectra a Škoda Octavia vrátili so A. na ul. N. Č.. X, kde z dvora uvedeného objektu zobrali do oboch vozidiel nezistený počet osôb ázijského pôvodu, ktorých previezli do obce Váhovce do rodinného domu č. 599. Obvinený 4. zabezpečoval pre migrantov ubytovanie v T. N. L.. W. Č.. XX, ako

aj ich stravovanie a prípravu na presun cez územie SR a následný nelegálny prechod štátnej hranice do vopred určenej krajiny. Za uvedený skutok získali finančný prospech najmenej 8.400 USD, t.j. 257.166,- Sk.

23. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/45/2014 z 15.1.2015 bolo podľa §244 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s poukazom na §215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zastavené trestné stíhanie proti obžalovanému 5. (N. R. E.), pretože je nepochybné, že skutok nespáchal obžalovaný. V odôvodnení súd uviedol, že po preskúmaní veľmi rozsiahleho spisového materiálu a po jeho oboznámení, senát na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že obžalovaný N. R. E. počas celého prípravného konania nie je usvedčovaný, či už priamym alebo nepriamym dôkazom, že by sa mal dopustiť trestného činu, či už za ktorý bol pôvodne zažalovaný, alebo na kvalifikáciu ktorého pristúpil súd aj u ostatných obžalovaných a ktoré kvalifikoval ako trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa §9 ods. 2 k § 171a ods. 1 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2015. Súd zistil, že ani jeden zo spoluobžalovaných v prípravnom konaní ani pred súdom neuvádzali spoluobžalovaného N. R. E. ani len náznakom ako osobu, ktorá sa mala podieľať na predmetnej trestnej činnosti. Taktiež po preskúmaní výpovedí agentov, ktorí boli vo veci nasadení, nefiguruje žiadna takáto osoba pod menom N. R. E. ako osoba, ktorá sa podieľala na páchaní trestnej činnosti ostatných spoluobžalovaných, ktorí boli už právoplatne odsúdení rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/114/2010 zo dňa 28.1.2014. Taktiež z prepisov ITP ako aj ďalších listinných dôkazov nie je zrejmé, že by sa táto osoba mala akýmkoľvek spôsobom podieľať, či už formou spolupáchateľstva alebo účastníctva na predmetnom trestnom čine. Súd na predbežnom prejednaní obžaloby tiež oboznámil podstatný obsah trestného spisu Okresného súdu v Trenčíne 1T/27/2012, ktorým konaním bol uznaný za vinného ďalší člen pôvodne žalovanej skupiny rozsudkom pre trestný čin nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstva spolupáchateľstva podľa §9 ods. 2 k §171a ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Súd preskúmal tiež názorné spracovanie polície, ktoré je doložené vo vyšetrovacom spise a popisuje činnosť jednotlivých obžalovaných, ktorí sa mali podieľať na predmetnej trestnej činnosti (vo forme tzv. „pavúka“), avšak ani v tomto rozpracovaní polície sa osoba pod takýmto menom nenachádza. Vzhľadom na všetky tieto uvedené skutočnosti súd nemal žiadnym spôsobom za preukázané, že by sa obžalovaný N. R. E. podieľal na páchaní trestnej činnosti, pre ktorú boli ostatní spoluobžalovaní právoplatne odsúdení. Zo spisového materiálu je zrejmé, že N. R. E. vlastní nehnuteľnosť, kde sporadicky ubytovával osoby z Vietnamskej ľudovej republiky, avšak žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by mal vedomosť o tom, že ubytováva osoby, ktoré boli protizákonne na území Slovenskej republiky, teda, že sa jedná o bežencov a že by takýmto spôsobom sa mal podieľať na páchaní trestnej činnosti. Spolumajiteľkou nehnuteľnosti je taktiež jeho manželka. Pri domovej prehliadke, ktorá bola vykonaná u N. R. E. nezabezpečila polícia také podstatné dôkazy, ktoré by svedčali tomu, že by sa podieľal, či už ako účastník, pomocník alebo organizátor páchania trestnej činnosti nedovoleného prekročenia štátnej hranice a prevádzachstva spolupáchateľstvom, či už ako spolupáchateľ alebo účastník k tomuto trestnému činu.

24. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/114/2010 - 3045, právoplatným 13.2.2014 súd uznal obžalovaných 1., 2., 6., 7. a 8. za vinných zo skutkov 1., 2., 3., 4., 5., 6. obžaloby, pričom obvinený 8. v bode 5. obžaloby (skutok č. 5) spáchal trestný čin nedovoleného prekročenia štát. hranice a prevádzachstva podľa § 171a ods. 1 písm. a) spolupáchateľstvom podľa §9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

25. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/45/2014 z 15.10.2015, súd uznal obžalovaných 3. a 4. za vinných zo skutkov 4. a 5. obžaloby, pričom obvinený 4. v bode 5. obžaloby (skutok č. 5) spáchal trestný čin nedovoleného prekročenia štát. hranice a prevádzachstva podľa § 171a ods. 1 písm. a) spolupáchateľstvom podľa §9 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

26. Uznesením č.k. 2T/45/2014 z 30.4.2015 Okresný súd Trenčín rozhodol, že vracia žalobkyni zaistenú vec, a to finančné prostriedky v celkovej sume 23 700 USD, nakoľko na ďalšie konanie nie sú potrebné, neprichádza do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie a v prípravnom konaní boli tieto finančné prostriedky dňa 1.2.2006 pre účely trestného konania zaistené pri domovej prehliadke u N. R. E., v rodinnom dome č. XXX M. Y. M..

27. Listom zo 17.8.2015 žalobkyňa požiadala žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 15.395,28 Eur, spočívajúcej v ušlom zisku, ktorý vznikol v príčinnej súvislosti s

nezákonným rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie na vykonanie domovej prehliadky BB_ŠS-V-15-260/05-4Pšd-18-4Nttš-63, vydaným v rámci trestného konania pod ČVS: PPZ-4/HCP-OV/2005.

28. Žalovaná stanovisko k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody oznámila žalobkyni listom z 9.2.2016, v ktorom uviedla, že nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody. Na základe uvedeného bola žiadosť vyhodnotená ako nedôvodná.

29. Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že s odstupom času si nepamätá presnú sumu, mohlo to byť okolo 20,000 - 21,000 dolárov. Peniaze vybrala z banky a pri domovej prehliadke jej ich zobrali. Vtedy bol jej manžel vo väzbe. V tom čase nikde nepracovala, bola doma, starala sa o dieťa. Manžel bol po troch mesiacoch prepustený z väzby a následne vybavoval úkony súvisiace s vrátením čiastky, ktorá im bola zadržaná. Dostali ju naspäť až minulý rok. V čase keď vybrala peniaze z účtu, bola nízka úroková sadzba. Vybrala ich z banky s tým, že neskoršie ich zas vloží na účet. Potom čo jej boli odňaté peniaze, upozornila políciu, že tieto peniaze boli jej. Účet, z ktorého vyberala peniaze bol jej osobným účtom. Prostriedky boli po tom, ako bolo rozhodnuté o ich vrátení, vrátené na účet manžela žalobkyne, keďže v tom čase bol jej účet už zrušený. K zrušeniu jej osobného účtu došlo niekoľko mesiacov po tom, čo jej zobrali peniaze.

30. Právny zástupca žalobkyne titulom záverečnej reči uviedol, že boli naplnené všetky znaky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Za takéto rozhodnutie považuje príkaz sudcu pre prípravné konanie, na základe ktorého bola nariadená domová prehliadka, pri ktorej boli zaistené peňažné prostriedky. Nezákonnosť tohto príkazu vyvodzuje z uznesenia OS Trenčín, ktorým bol manžel žalobkyne oslobodený spod obžaloby. Ich stanovisko podložili rozhodnutím NS SR ako aj ústavného súdu ČR. V zmysle týchto, oslobodenie spod obžaloby zakladá nezákonnosť celého trestného stíhania, vrátane všetkých úkonov urobených voči nemu. Z hľadiska vzniku škody uviedol, že na dobu viac ako 9 rokov boli zaistené peňažné prostriedky žalobkyne. Žalobkyňa orgány činné v trestnom konaní opakovane upozorňovala, že tieto peniaze patria do jej vlastníctva. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť tú považujú za danú, keďže na základe príkazu boli zaistené peňažné prostriedky. Daná je aj časová súvislosť, keďže príkaz bol vydaný asi 5 dní pred vykonaním prehliadky. Pokiaľ ide o výšku škody, predložili súdu priemerné sadzby, avšak zotrávajú na výške uplatnenej v žalobe, nakoľko sa domnievajú, že vzhľadom na okolnosti je nutné náhradu vnímať v sankčnom zmysle slova. Poukázal na odôvodnenie uznesenia OS Trenčín, ktorým bolo trestné konanie vedené voči manželovi žalobkyne zastavené a v ktorom sa uvádza, že nebol prezentovaný žiadny dôkaz, ktorý by usvedčoval manžela žalobkyne. Šlo o svojvoľne vedené trestné stíhanie, ktoré zasiahlo aj do práva žalobkyne. Je preto dôvodné zaviazat' žalovanú v rozsahu žaloby a zároveň žalobkyni priznať plnú náhradu trov konania. V rámci listín, na ktoré poukázali sa nachádzajú aj doklady svedčiace o tom, že existoval účet žalobkyne. Zároveň žalobkyňa vypovedala, že mala v pláne peňažné prostriedky opätovne vložiť na účet, za účelom ich zhodnotenia.

31. Zástupca žalovanej v záverečnej reči uviedol, že v konaní nebol preukázaný ani jednej z troch predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o nezákonné rozhodnutie, žalobkyňa vychádza z príkazu na nariadenie domovej prehliadky, pričom sa odvoláva na zastavenie trestného stíhania. Žalovaná má za to, že judikatúru na ktorú žalobkyňa odkazuje nie je možné aplikovať na všetky rozhodnutia trestného rozhodnutia. Judikatúra bola odvodená v prospech osôb, voči ktorým bolo vznesené obvinenie a ktoré boli následne oslobodené spod obžaloby, resp. trestné stíhanie voči nim bolo zastavené. Príkaz na domovú prehliadku označovaný ako nezákonné rozhodnutie sa však neviaže na vznesenie obvinenia, je daná možnosť ho vydať pred, počas aj po vznesení obvinenia. Oslobodenie spod obžaloby nedeklaruje nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody, nebol preukázaný ušlý zisk, tak ako to požaduje žalobkyňa. Finančné prostriedky boli počas domovej prehliadky nájdené u žalobkyne doma. Sama potvrdila, že ich vybrala z účtu z dôvodu, že v tom čase boli nízke úrokové sadzby. Na základe vykonaného dokazovania nemožno konkretizovať či, kedy alebo za akých podmienok by finančné prostriedky opätovne vložila na účet. Pokiaľ ide o úroky, uplatňuje si ich zo sumy 23.700 dolárov, hoci pôvodne mala na účte sumu 17.000,- dolárov. Spôsob akým žalobkyňa zadefinovala ušlý zisk, je v rozpore s judikatúrou. Pokiaľ ide o ušlý zisk nemožno ho považovať za hypotetické rozmnoženie majetku, musí ísť o reálne predpoklady pre jeho zvýšenie, ku ktorému by určite došlo nebyť škodovej udalosti, ktorej sa žalobkyňa dovoláva. Ak by aj mali byť splnené predpoklady nezákonného rozhodnutia a vzniku škody, chýba v danej veci príčinná

súvislosť. Vydaním príkazu na domovú prehliadku nedochádza k obmedzeniu vlastníckeho práva. Príkaz na nariadenie domovej prehliadky sa vydáva ak je podozrenie, že v objekte sa nachádzajú osoby alebo veci potrebné pre trestné stíhanie. K zaisteniu alebo odňatiu týchto vecí dochádza osobitným rozhodnutím počas výkonu prehliadky. Samotné rozhodnutie o domovej prehliadke tak nemôže byť príčinou odňatia vecí zaistených pri domovej prehliadke. Z týchto dôvodov žalovaná žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Náhradu trov konania neuplatnila.

32. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

33. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

34. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

35. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

36. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

37. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

38. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosť za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú: 1/ nezákonné rozhodnutie, 2/ vznik a existencia škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou.

39. Za nezákonné rozhodnutie žalobkyňa označuje príkaz sudcu pre prípravné konanie na vykonanie domovej prehliadky u obvineného E. N. R., v rodinnom dome, ktorý sa nachádza vo M. Č.. XXX. Podľa odôvodnenia príkazu prokurátor predložil návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky, nakoľko z dôkazov vyplývalo podozrenie, že vo vyššie uvedenej nehnuteľnosti sa nachádzajú veci dôležité pre predmetné trestné konanie; hlavne však rôzne písomnosti súvisiace s trestnou činnosťou obvinených (poznámky s telefónnymi kontaktmi, bankové doklady patriace migrantom, finančné hotovosti získané z trestnej činnosti, mobilné telefóny a telefónne SIM karty, ktoré obvinení používali pri páchaní trestnej činnosti, zbrane alebo iné veci dôležité pre trestné konanie). Rodinný dom podľa odôvodnenia užíva obvinený a zároveň ho používa aj k občasnému ubytovávaniu nelegálnych migrantov. Pri vykonanej domovej prehliadke boli zaistené peňažné prostriedky patriace do výlučného vlastníctva žalobkyne, v dôsledku čoho mala v trestnom konaní postavenie zúčastnenej osoby.

40. Žalobkyňa pri argumentácii o nezákonnosti príkazu na vykonanie domovej prehliadky vychádzala z toho, že zastavenie trestného stíhania vedeného voči manželovi žalobkyne z dôvodu, že je nepochybné,

že skutok nespáchal obžalovaný, má na uznesenie o vznesení obvinenia rovnaké dôsledky ako jeho zrušenie pre nezákonnosť. Toto stanovisko zodpovedá záverom vysloveným Najvyšším súdom SR v uznesení z 18.8.2010, sp. zn. 4M Cdo 15/2009, rozsudku sp.zn. 53/93, príp. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 1Cz 6/90.

41. Následne žalobkyňa, s podporou nálezu Ústavného súdu zo dňa 17.6.2008, sp.zn. II. ÚS 590/08, bod 35 a 36, uvádzala, že s nezákonnosťou uznesenia o vznesení obvinenia je následne spojená nezákonnosť a vadnosť všetkých úkonov ako aj rozhodnutí vykonaných voči manželovi žalobkyne, vrátane príkazu na vykonanie domovej prehliadky. Z toho vyvodila, že uznesenie, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie voči manželovi žalobkyne má za následok to, že na úkony a rozhodnutia vykonané v prípravnom konaní sa prihlíada ako na úkony a rozhodnutia zrušené pre nezákonnosť, či je naplnená jedna z podmienok pre uplatnenie škody. Finančná hotovosť žalobkyne zaistená pre domovej prehliadke bola zaistená protizákonne a protizákonne zadržovaná v období od 1.2.2006 do 28.7.2015.

42. Podľa žalobkyňou spomínaného nálezu Ústavného súdu ČR zo 17.6.2008, sp.zn. II. ÚS 590/08 „Trestné stíhanie predstavuje kontinuálny proces zisťovania a overovania skutočností rozhodných pre posúdenie konania obvineného a ich hodnotenie z hľadiska trestnoprávnych noriem. Za týmto účelom majú orgány činné v trestnom konaní k dispozícii radom procesných právomocí, ktoré umožňujú a zjednodušujú priebeh trestného konania, ktoré však nemôžu vykonávať mechanicky. Vždy je potrebné využitie procesných inštitútov zvažovať z pohľadu proporcionality zásahu do základných práv obvineného. Prostriedky trestného procesu, ktoré nezriedka vedú k obmedzeniu základných práv obvineného, preto tiež nemožno posudzovať úplne izolovane, ale iba v kontexte účelu ich použitia, ktorým je odhalenie a potrestanie páchatel'a trestnej činnosti. Pokiaľ sa v ktorejkoľvek fáze trestného konania ukáže, že tento účel nemôže byť naplnený, pretože obvinený sa trestnej činnosti nedopustil, a podozrenie orgánov činných v trestnom konaní bolo celkom nesprávne, je potrebné za vadné považovať všetky úkony, ktoré boli v trestnom konaní vykonané ... ak sa ukáže samotné trestné stíhanie ako nedôvodné, platí tento záver pre všetky úkony a inštitúty, ktoré sa k trestnému stíhaniu viazali. Je totiž treba vychádzať z toho, že nebyť vlastného trestného stíhania, nebol by jednotlivец podrobený povinnosti znášať jednotlivé procesné úkony či uplatnenie obmedzovacích inštitútov.“

43. Podľa §100 ods. 1 Trestného poriadku nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. Účelom domovej prehliadky je zabezpečiť veci dôležité pre trestné konanie, alebo osobu podozrivú zo spáchania trestného činu, alebo zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

44. Žalovaná v predmetnej veci zaujíma postoj, podľa ktorého súdny výklad o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia pre účely zák. č. 514/2003 Z.z. (a nároku nedôvodne obvinenej osoby na náhradu škody) je však neprípustné rozširovať na všetky rozhodnutia vydané v priebehu trestného konania, pričom súd sa s týmto názorom v prejednávanej veci stotožňuje. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 100 ods. 1 Trestného zákona môže byť príkaz na domovú prehliadku vydaný kedykoľvek v priebehu trestného stíhania, vylúčené dokonca nie je ani jeho nariadenie pred začatím samotného trestného stíhania. Z toho žalovaná vyvodila záver, že zákonnosť príkazu na nariadenie domovej prehliadky, a samotnej prehliadky ako takej, preto nie je možné vyvodzovať z výsledku trestného konania v ktorom bola prehliadka nariadená, v tom zmysle, že by skončenie trestného konania iným spôsobom ako vydaním právoplatného odsudzujúceho rozsudku, malo znamenať nezákonnosť rozhodnutia o jej nariadení.

45. Súd s týmto názorom súhlasí, pričom na doplnenie argumentácie žalovanej uvádza, že zo žiadneho z argumentov žalujúcej strany nevyplýva nezákonnosť rozhodnutia v podobe príkazu na nariadenie domovej prehliadky vo vzťahu k žalobkyňi ako zúčastnenej osobe. Návrh na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky bol prokurátorom podaný v súvislosti s trestným konaním, v ktorom bolo obvinených osem osôb, vrátane manžela žalobkyne, pričom účelom domovej prehliadky v rodinnom dome vo M. Č.. XXX bolo zabezpečenie vecí dôležitých pre toto trestné konanie. Pokiaľ ide o samotnú domovú prehliadku, v konaní nebolo dokazované, že by jej vykonanie nemalo základ v právnom poriadku Slovenskej republiky. Domová prehliadka bola vykonaná v súvislosti s vyšetrovaním trestného činu a sledovala legitímny cieľ sledovania zločinnosti. Súd tieto skutočnosti konštatuje vzhľadom na to, že trestný poriadok proti príkazu na domovú prehliadku nepripúšťa opravný prostriedok, pričom o ochrane základných práv a slobôd v tejto veci je oprávnený rozhodnúť ústavný súd. Žalobkyňa v konaní

nepreukázala, že by ústavný súd porušenie jej práv a zásah do jej slobôd v súvislosti s domovou prehliadkou konštatoval.

46. Domová prehliadka ako procesný úkon bola nariadená po vznesení obvinenia voči ôsmim obvineným, vrátane manžela žalobkyne, pričom vykonaná mala byť v rodinnom dome vo M. XXX. Účel domovej prehliadky bol vymedzený v príkaze, pričom priamy súvis nehnuteľnosti s trestnou činnosťou vyplýva aj z popisu skutkov č. 5 a 7 obžaloby. Je nepochybné, že voči manželovi žalobkyne, ktorý bol pôvodne obvinený zo skutkov uvedených v bodoch 5 a 7 obžaloby, bolo trestné stíhanie uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/45/2014 z 15.1.2015 zastavené. Zároveň je však nutné uviesť, že v súvislosti so skutkom č. 5 obžaloby bol právoplatne za vinného uznaný obžalovaný v 4. rade a obžalovaný v 8. rade. Z popisu skutku vyplýva, že nehnuteľnosť v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a jej manžela bola využívaná v súvislosti s trestnou činnosťou obžalovaných v 4. a 8. rade. Žalobkyňa poukazovala na uznesenie Okresného súdu Trenčín z 15.1.2016 sp.zn. 2T/45/2014, v odôvodnení ktorého je však uvedené, že žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by mal obvinený N. R. E. vedomosť o tom, že ubytováva osoby, ktoré boli protizákonne na území Slovenskej republiky, teda, že sa jedná o bežencov a že by sa obvinený takýmto spôsobom mal podieľať na páchaní predmetnej trestnej činnosti a takýmto spôsobom napomáhať spoluobžalovaným pri páchaní trestnej činnosti. To, že nebolo preukázané, že obvinený v 5. rade mal vedomosť o tom, že jeho nehnuteľnosť je využívaná pri páchaní trestnej činnosti obvinených v 4. a 8. rade, nemôže mať vplyv na zákonnosť úkonov a rozhodnutí, smerujúcich k preukázaniu trestnej činnosti obvinených v 4. a 8. rade.

47. Podľa názoru súdu nemožno v situácii, kedy je trestné konanie, v ktorom je obvinených 8 osôb, vo vzťahu k jednému skutku 3 osoby, z ktorých voči jednej je trestné stíhanie zastavené, pričom ostatné osoby sú právoplatne odsúdené, dospieť k záveru, že v dôsledku zastavenia trestného stíhania voči jednému obvinenému, treba považovať všetky úkony a rozhodnutia, ktoré sa na trestné stíhanie viazali, za nezákonné. Ak by aj bolo možné konštatovať nezákonnosť jednotlivých úkonov a rozhodnutí vo vzťahu ku konkrétnemu obvinenému, voči ktorému bolo konanie zastavené, nie je zřejmé, na základe čoho by sa táto „nezákonnosť“ mala vzťahovať aj na ďalšie subjekty, ako v tomto prípade zúčastnenú osobu. Skutočnosť, že žalobkyňa ako osoba, ktorej majetok bol pri domovej prehliadke zaistený, je manželkou obvineného, voči ktorému bolo konanie zastavené, je podľa názoru súdu irelevantná.

48. Pokiaľ ide o predpoklad vzniku škody, uplatnenej v podobe ušlého zisku, súd poukazuje na to, že v zmysle uznesenia NS SR sp.zn. 4Cdo/319/2008 z 28.4.2010 ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Podľa rozsudku NS ČR 25Cdo/2858/2015 z 20.10.2015 z 20.10.2016 ide o stratu očakávaného prínosu, o to, o aký reálne dosiahnuteľný prospech poškodený prišiel. Náhrada sa určuje ako rozdiel medzi predpokladaným ziskom a nákladmi, ktoré bolo treba na jeho dosiahnutie vynaložiť. Závery, ktoré vyvodila judikatúra predovšetkým v podnikateľských vzťahoch, a to že pri určení výšky náhrady ušlého zisku sa vychádza z čiastky, ktorý by za obvyklých okolností - nebyť škodovej udalosti poškodený vo svojej činnosti získal, s prihliadnutím k nákladom, ktoré by musel na dosiahnutie týchto výnosov vynaložiť, platia všeobecne pre určenie výšky ušlého zisku.

49. V čase zaistenia peňažných prostriedkov vo výške 23.700 USD, mala žalobkyňa tieto uložené v spálni rodinného domu vo válende. Žalobkyňa túto skutočnosť odôvodňovala tým, že peniaze vybrala zo svojho účtu z dôvodu, že v tom čase bola nízka úroková sadzba. Neskôr ale chcela peniaze opätovne vložiť na účet. Žalobkyňa si nárok na náhradu ušlého zisku uplatňovala v rozsahu úroku z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. s odôvodnením, že žalobkyňou uplatnenú škodu je treba vnímať ako ušlý zisk za nemožnosť zhodnocovania peňažných prostriedkov v jej osobnom vlastníctve prostredníctvom poberania úrokov, ale aj ako sankčný úrok voči štátu, ktorý svojvoľne a nezákonne zasiahol do jej vlastníctva. Takéto vymedzenie ušlého zisku však v žiadnom prípade nezodpovedá jeho chápaniu v zmysle vyššie uvedených záverov súdnej praxe. Žalobkyňa uvádzala, že peniaze vybrala z účtu z dôvodu nízkych úrokových sadzieb, avšak žiadnym spôsobom nebolo uvádzané, aké boli očakávania žalobkyne, pri splnení ktorých by opätovne realizovala vklad peňazí na

účet. Napriek tomu si však nároky na ušlý zisk uplatňuje odo dňa zaistenia peňažných prostriedkov. Zo strany žalobkyne nebolo preukázané, že mohla dôvodne očakávať zväčšenie majetku v rozsahu uplatnenom žalobou, pokiaľ by nedošlo k zaisteniu vecí, keďže v čase domovej prehliadky z peňažných prostriedkov uložených v hotovosti vo vólende rodinného domu, žiadne zisky neplynuli.

50. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemal súd za preukázanú existenciu dvoch základných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, a to nezákonné rozhodnutie a vznik škody. Vzhľadom k tomu súd považoval za nadbytočné zaoberať sa existenciou tretieho predpokladu, a to príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Nakoľko v konaní neboli preukázané predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

51. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Žalovanej ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (262 ods. 2 CSP).

54. V priebehu konania vznikli štátu - Slovenskej republike trovy a to tlmočné vyplatnené z rozpočtových prostriedkov v súvislosti s tlmočením žalobkyne na pojednávaní. Žalobkyňa neovláda slovenský jazyk, nie je slovenským štátnym občanom, preto tlmočenie bolo nevyhnutné na zabezpečenie realizácie práva na spravodlivý súdny proces. V zmysle § 155 Civilného sporového poriadku každý má právo konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie. Trovy tlmočenia znáša štát. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd o trovách štátu rozhodol podľa § 155 Civilného sporového poriadku tak, že Slovenská republika nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.